

11/147
2

blanquejador m. Operari, industrial, dedicat al blanqueig.

blanquejar v. intr. i tr.
Intr. Mostrar alguna cosa blanca, ésser més o menys blanc, tirar a blanc. || Br.

subblanquejar. || Descolorar, fer tornar blancs (els teixits o filats)

blanquejat m. Capa de calç amb que s'embliquina de una paret, etc.

blanquer m. El qui té per ofici de ~~blanquejar~~ pellts adobar pellts

blanqueria f. Ofici de blanquejar ||
Ara o oficina on s'adoban i treballen les pellts.